

Và ta là đi ch,
Bên bìa ch là "ta".
Đám cỏ i đám ma,
Ta đi với đi ch.
Cà phê, du lịch,
Ta "hàng ng" cùng "ta".
Hết tiền xa hoa,
Ta vẫn tìm đi ch.
Khi túi "chợ c n ch",
Ta lại thăm "ta".
Buồn kh, phiền hà,
Ta vẫn với đi ch.
Khi cỏ i khúc khích,
Ta đến tìm "ta".
Lúc bên bờ m kha,
Bên ta là đi ch.
Qua th i nguy k ch,
Ta lại theo "ta".
Cuối sông xa hoa
Ta không cho đi ch
Nhưng gì t t đi p
Dành hết cho "ta".
Lại là chua ngoa,
Ta luôn cho đi ch.
Nhưng câu êm đi p,
Ta nói cùng "ta".
Giây phút "trăng hoa",
Mà ta cho đi ch,
Cảm thấy chán, mệt,
Hết khi cho "ta".
Thật th xu ng đà,
Ta vẫn tìm đi ch.
Đến c th i thẳng tiến,
Ta lại tìm "ta".
Khi "ta" bên xa, (ta)

Ta vớ bên đờ ch.
Đêm nớ m bên đờ ch,
Lớ i mớ vớ "ta".
Mớ mớ t tớ nh ra,
Bên ta là đờ ch.
Cuớ c đờ i quá mớ t
Vì đờ ch, vì "ta".
Cớ chớ "mớ n mà"
Ta không cho đờ ch
Bây giờ cớ cớ c
"Ta" lớ i bớ ta
Lòng thớ y xót xa
Quay vớ tìm đờ ch
Nhớ ng đã ko kớ p
Đờ ch cũng bớ ta
Giớ ngớ m nghĩ ra,
Hớ n "ta", thớ ng đờ ch
Cuớ c đờ i đã hớ t
Vì đờ ch bớ ta
Bài hớ c rút ra
Vì "ta", mớ t đờ ch
Nớ u ko muớ n mớ t
Đờ ng nên có "ta"
Đờ i sớ thắ ng hoa
Khi ta có đờ ch
Tình yêu chân thớ t
Mà đờ ch cho ta
Cớ chớ mớ n mà
Ta nên cho đờ ch
Đờ i sớ êm đờ p
Vớ i đờ ch vớ i ta

Vớ ta là đờ ch;
Bớ bớ ch là ta.
Đám cớ i, đám ma,
Ta đi vớ i đờ ch.
Khi đi du lớ ch,

Ta đi vớ i ta.
Cố chuyể n xớ y ra,
Ta vớ vớ i địch.
Trong đêm tịch mịch,
Nắm mớ ng thớ y ta.
Lúc choàng tay qua,
Hóa ra là địch.
Đánh nhau thớ a thích,
Ta tồ ng đánh ta;
Đến khi địch la,
Mới hay là địch.
Trớ c khi chớ m địch,
Ung Vi-a-gra,
Sô-đa hớ t gà,
Địch Kinh-Bích-Lịch.
Đánh xáp-lá-cà,
Chỉ m mớ c tiêu địch.
Địch cho nhúc nhích,
Tắc xớ tớ i đa,
Dù địch có la,
Ta cớ pháo kích.
Trong cớ n nguy kớ ch,
Địch xáp lá cà.
Tuôn hớ t quân ra,
Ta đớ u hàng địch.
Nhiớ u khi vớ ng địch
Mà cũng vớ ng ta,
Thèm đánh đớ m quá,
Làm sao đây cà?
Vớ ta là địch;
Bớ bớ ch là ta.
Khi chiớ n sớ xớ y ra,
Ta vớ vớ i địch
Nắm trong lòng địch
Vớ n nhớ vớ ta